

[Undervisningsministeren]

den erfaring, at dette konkrete forsøg altså ikke var en farbar vej at betræde. Det er heller ikke nogen ringe erfaring at få.

Fru Ebba Strange havde nogle betragtninger omkring ligestilling mellem de faglige uddannelser og gymnasiet. Det er betragtninger, jeg meget langt ad vejen er enig i. Vi må erkende, at med de forhold, den kapacitetsbegrænsning, det praktikpladsproblem, der ligger for de faglige uddannelser, er der ikke i dag tale om en egentlig ligestilling mellem de to uddannelser imellem. Det var i høj grad det problem, folketingsbeslutningen fra sidste år handler om, og som vi er på vej til at prøve at gøre noget ved.

Fru Ebba Strange spurgte, hvordan det ligger med at integrere pædagogikum i gymnasielæreruddannelsen. Jeg kan sige, at der er nogle konkrete tiltag på de to universitetscentre, men at der i øvrigt må siges at være en stigende interesse for at få lagt elementer af pædagogikum ind i uddannelsen.

Hr. Ole Vig Jensen gav udtryk for, at der ikke var nogen grund til at fremskynde en gymnasireform, at det ikke hastede med den, bl. a. fordi vi skal se resultatet af erhvervsskoleudbygningen og skal se resultatet af de mindre ungdomsårgange. Jeg er enig i, at i løbet af nogle år vil en række af de kvantitative problemer i gymnasiet være andre, end de er i dag; de vil delvis være løst. Men herved løses jo ikke automatisk de mere kvalitative problemer, der vitterlig eksisterer i vores gymnasium af i dag. Derfor vil der fortsat være behov for ændring af gymnasiet.

Hr. Ole Vig Jensen kom med nogle bemærkninger om, at vi i de førstkomende år måtte anvende vores indsats i enhver henseende på de faglige uddannelser og på de unge, som ikke får uddannelse efter folkeskolen. Det er betragtninger, som jeg tror hr. Ole Vig Jensen ved at jeg deler. Jeg vil blot føje til, at det ikke er et alternativ til, at vi arbejder videre med problemerne i gymnasieskolen. Foreløbig er det jo ressourcemæssigt ikke store midler, der anvendes til disse gymnasieforsøg og til simpelt hen at få afklaret problemerne, få drøftet og afklaret os imellem: hvad er det for problemer, hvorledes vil vi løse dem? Jeg tror, det er vigtigt, at den proces kører sideløbende med de andre to.

Fru Mimi Jakobsen havde en række citater fra mig. Fru Mimi Jakobsen vendte tilbage til, at jeg ulykkeligtvis en enkelt gang er

kommet til at citere Kiplings »Rikki-tikki-tavi«. Det har hun aldrig glemt mig. Derimod har hun glemt, at jeg aldrig har underkendt nødvendigheden af at have en konkret viden. Da vi sidst drøftede det og jeg brugte billedet, drejede det sig om folkeskolen. Det er da oplagt, at forudsætningen for overhovedet at kunne gebærde sig er viden, konkret viden. Man må have de instrumenter i hænde, hvormed man kan komme videre. Det, jeg tillod mig at sige ved den pågældende lejlighed, var – ikke mindst baseret på egne erfaringer fra egen skoletid – at paratviden er nu engang ikke nok, hvis man overhovedet aldrig lærer, hvordan man skal anvende den paratviden. Jeg synes i høj grad, at det både er folkeskolens og gymnasiets opgave at sætte de unge mennesker i stand til at anvende deres viden og også sætte dem i stand til at gå hen og finde ny viden.

Vi kan ikke drømme om, at vi i vores samfund med den enorme udvikling, vi oplever, kan give unge mennesker på 9 eller 12 års skoletid viden nok for resten af deres tilværelse. Dertil er tilværelsen for foranderlig. De vil i høj grad have behov for selv senere i tilværelsen at kunne skaffe sig fornøden ny viden.

Fru Mimi Jakobsen citerede forskellige steder fra den nævnte artikel om uddannelse. Jeg hæftede mig kun ved en enkelt ting. Jeg noterede mig, at fru Mimi Jakobsen altså tager afstand fra, at eleverne skal lære at handle på eget ansvar. Jeg synes, det er interessant, at fru Mimi Jakobsen finder det odioøst. Jeg skal i øvrigt ikke kommentere det nærmere.

Lige en enkelt bemærkning om den dansk lærerforenings publikation, som fru Mimi Jakobsen brugte en væsentlig del af sit indlæg på. Jeg kender ikke den pågældende publikation. I øvrigt vil jeg bare gøre opmærksom på, at hverken jeg eller undervisningsministeriet er ansvarlig for Dansk lærerforenings publikationer eller for undervisningsmaterialet i øvrigt i dette land.

Fru Mimi Jakobsen erklærede, at jeg ikke havde været særlig meddelsom. Nu har jeg altså på skrift og i tale prøvet at redegøre for, hvorfor jeg ikke kunne føje nyt til det, jeg havde fremlagt for folketinget. Jeg har ikke været særlig meddelsom, selv om mange ordførere har forsøgt at skyde mig i skoene, at jeg havde motiver af den ene eller den